

תת"ע 7841/03/22 - מדינת ישראל נגד רימה בשאראת

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7841-03-22 מדינת ישראל נ' בשאראת
תיק חיצוני: 10157296434

כבוד השופט אור לרנר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
רימה בשאראת	נאשמים

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשמת.

המבקשת טוענת כי מעולם לא קיבלה את ההזמנה לדיון, כי קיימים כשלים באישור המסירה וכן טוענת לקיומם של כשלים ראייתיים בדו"ח.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה הקיים בתיק מלמד כי הוא נשלח לכתובת המדויקת של הנאשמת (והיא לא טוענת אחרת) ואף מצוין עליו מספר תעודת הזהות שלה. כן עולה כי הוא חזר בציון "לא נדרש" ועליו שמו של עובד הדואר, חתימתו ותאריך המסירה.

אמנם תאריך המסירה אינו מלא (23.1), אך מאחר והעבירה נעברה בתאריך 20.9.21 והדיון התקיים ביום 6.4.22, הרי שברור באיזה תאריך הייתה המסירה.

באשר לטענה כי במקום אחר מצוין "נמסר ביד", הרי שאין המדובר בדבר הדואר שנשלח לנאשמת, כי אם חלק מאישור הקבלה של הדו"ח עצמו, שנמסרה לידיה במעמד ביצוע העבירה.

בנוסף, גם אם שמו וחתימתו של עובד הדואר אינם ברורים לנאשמת, הרי שדי בהם כדי לחייבה לבצע את הבירור

עמוד 1

הנדרש ברשות דואר, על מנת להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה.

יפים לעניין דבריו של כב' הש' צלקובניק בעפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"מאישור המסירה שהוצג, עולה כי ההזמנה לדין חזרה בציון "לא נדרש", והפרטים המצויינים באישור המסירה - תאריך ושם הדואר - גם אם מלוא הפרטים באישור לא מולאו, די היה בהם כדי לערוך בירור בדואר בקשר לנסיבות החזרת הדואר, ובירור זה לא נערך על ידי המערער".

כן ר' עפ"ת 25448-05-22 זיני נ' מדינת ישראל (14.6.22):

"אכן, כפי שטען הסנגור, באישור המסירה שהוגש לתיק חסרים תאריך, פרטי פקיד המסירה וחתימתו, ואולם לטעמי לא די בכך כדי לסתור את חזקת המסירה, זאת הגם שלא נעלם מעיני כי ישנה פסיקה של בתי משפט אחרים, לרבות בתי משפט מחוזיים, הקובעת אחרת. בפסיקה רבה של בית המשפט העליון נקבע, כי אין בליקויים באישור המסירה כשלעצמם כדי לסתור את חזקת המסירה, וכי הנטל לסתור את חזקת המסירה מוטל על הנמען".

ואף רע"פ 5008/21 שמעון ביטון נ' מדינת ישראל (30.8.21):

"אמנם ישנה חשיבות רבה לציון פרטים מלאים באישור המסירה, אך על הטוען כי לא קיבל את ההודעה להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח זאת, ולא להסתפק בטענה כללית, כנטען במקרה דנן (ראו רע"פ 5356/20 טחאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.8.2020))".

לאור האמור, אני קובע כי הנאשמת לא הציגה סיבה מוצדקת להיעדרותה מן הדיון.

בחנתי אף את טענותיה של הנאשמת בעניין הכשלים הראייתיים, טענות שעיקרן מהימנות גרסת השוטר. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשמת דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעתה. לא כך הדבר בעניינו. יפים לעניין דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראויות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

לכך יש להוסיף כי הנאשמת כלל לא צירפה לבקשתה עותק מהדו"ח המקורי ולכן לא ניתן אף לבחון לגופן את טענותיה בדבר כשלים ראייתיים. מי הטוען לכשלים ראייתיים עליו להוכיחם ולכן עליו החובה לצרף את המסמכים הרלבנטיים, בבחינת "המוציא מחברו עליו הראיה".

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כדין.

להודיע.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"ב, 05 יולי 2022, בהעדר הצדדים.